

Evropští politici vedou válku proti své vlastní rase

Jak dlouho budou bílí lidé tolerovat zrádce, kteří usilují o jejich zničení?

Britská vláda v současnosti usiluje z části kvůli imigraci o to, aby udělala ze své země v budoucnosti multietnický stát. Došli k závěru, že klasické „britství“ je systematicky, i když neveřejně spojováno s určitou rasovou představou. Zpráva uvádí, že Británie by měla být oficiálně považována za multikulturní společnost, jejíž historie musí být „opravena, přehodnocena nebo vymazána.“

Německý křesťanský demokrat Hans-Gert Pöttering prohlásil v Evropském Parlamentu, že by školní učebnice měly být upraveny experty, na které by dohlížela Evropská Unie společně s muslimskými představiteli kvůli netolerantním výrokům vůči Islámu. Učebnice by měly být zkontrolovány, aby bylo zajištěno podporování evropských hodnot bez propagace náboženských zvyklostí či předsudků. Také přišel s návrhem, že by Evropská unie mohla spolupracovat na vytvoření komise na cenzuru učebnic s Organizací islámské konference, která zahrnuje 56 národů.

Carl I. Hagen ze Strany Pokroku kritizoval volení občanů z jiných zemí do norského imigračního úřadu. „Nemělo by být pochyb o oddanosti k vlastní zemi a o spojení s norským obyvatelstvem, co se týče například historie a tradic či hájení zájmu vlasti. Jste-li imigrant z jiné země s cizím původem, můžou vyvstat během nějakého konfliktu otázky, komu jste vlastně loajální,“ prohlásil Hagen. Jonas Gahr Store, ministr zahraničí z Labor Party, označil Hagenovy výroky za „hraničící s rasismem“. Eva Joly, francouzská úřednice se soudní pravomocí narozena v Norsku, je nyní specializovaná poradkyně vlády v Norsku. „Domnívat se, že národnost či státní příslušnost má co do činění s lepším uplatněním v zaměstnání, je opravdu zastaralý způsob myšlení. Už dávno neuvažujeme v národním měřítku, ale v evropských či globálních pojmech. Dnes je přímo povinnost zaměstnat lidi z jiných zemí,“ uvedla Joly. Má norské a francouzské státní občanství, ale sama sebe považuje za Evropanku.

Ředitelka norského imigračního úřadu, Manuela Ramin-Osmundsen, přicestovala do země v roce 1990. Po nástupu do zaměstnání, kde má na starost každodenní chod věcí spojených s imigrací, prohlásila, že by se celá záležitost stala mnohem otevřenější, pokud by vláda vydala více povolení k pobytu ve státu. Jak se později ukázalo, výbor (UDI) byl ve skutečnosti natolik „otevřený“, že začal vytvářet svou vlastní imigrační politiku. UDI porušila jak zákon, tak politické směrnice, když poskytla povolení k pobytu pro téměř 200 iráckých Kurdů během podzimu 2006, ačkoliv všem z nich nebyla zjištěna identita a někteří měli záznamy v trestním rejstříku. Komise, která vyšetřovala kontroverzní povolení, zkritizovala někdejší hlavu UDI. Jeho nástupkyně Ramin-Osmundsen odstoupila.

Dá se to nazvat „xenofobií“, když se Norové, kteří tvoří méně než jednu desetinu procenta světové populace, obávají, že podlehnou vlně imigrace? Americký spisovatel Gore Vidal řekl na jedné ze svých přednášek: „Liberální tradice požaduje, aby hranice byly neustále otevřeny pro ty, kteří hledají bezpečí nebo se jen ženou za štěstím. Ale nyní, když se miliony lidí stěhují, začínají i ti nejvíce velkorysí znervózňovat. Norsko je dost rozsáhlé a neobývané na to, aby se stalo domovinou 40 – 50 milionům Bengálcům bez domova. Pokud Norové prohlásí, že by je raději nevpustili do své vlasti, je to považováno za rasismus? Nemyslím si. Je to čistý pud sebezáchovy, zákon zachování druhu.“

Jonathan Friedman, Američan žijící ve Švédsku, zmiňuje, že takzvaný Integrační akt z roku 1997 proklamuje, že „Švédsko je multikulturní společnost.“ Poznámky k tomuto aktu obsahují mimo jiné toto: „Pokud má velká skupina lidí své kořeny v jiné zemi, postrádá švédská populace společnou historii. Vztah ke Švédům a podpora, která je přikládána fundamentálním hodnotám společnosti proto přináší obrovský význam pro integraci spíše než pro společný historický původ.“

Akt proto nepřímo předkládá, že švédský stát nemá historii, je složen pouze z různorodých etnických skupin, které zde žijí. Rodilí Švédi, kteří obývali svou rodnou zemi po staletí, jsou proto považováni pouze za jistou etnickou skupinu ve Švédsku se stejnými nároky k zemi jako takoví Kurdi či Somálci, kteří tam přijeli před týdnem. Političtí představitelé lidu vymazali historii svých vlastních lidí, aniž by o tom nechali rozpoutat nějakou veřejnou debatu. Četl jsem, že muslimští imigrantni ve Švédsku říkají, že Švédi nemají společné kulturní či náboženské dědictví. To je vytvořeno pouze z odlišných skupin sjednocených na jediném základě – společném jazyce. Je potom tedy „rasistické“ hovořit o tom, jak bychom „my“ měli integrovat „je“, pokud není ani žádné „my“?

Jens Orback, ministr demokracie v sociálně demokratické švédské vládě se obává „veřejného nedostatku důvěry k politikům“. Stejný Orback řekl během debaty v rádiu, že „Musíme být otevření a tolerantní vůči Islámu a Muslimům, protože až se staneme menšinou, budou takoví i oni k nám.“ To, že švédský ministr prohlásí něco takového na veřejnosti zní příliš šíleně na to, aby to byla pravda. Prověřil jsem si tedy několik nezávislých zdrojů a očividně to doopravdy řekl.

Toto je vláda, která moc dobře ví, že se její lid jednou stane menšinou ve vlastní zemi a nedělá nic, co by tento stav mělo odvrátit. Naopak, aktivně pracuje na tom, aby brzy dosáhla takového výsledku. Stalo se už někdy předtím v historii lidstva, aby vůdci národa usilovali o vymazání svého vlastního lidu a své historie a celé to prezentovali jako ukázkou tolerance? Není divu, že někteří Švédi tvrdí, že probíhá válka proti nim: Fyzická válka vedená muslimskými imigranty a kulturní a legální válka vedená jejich vlastními politickými elitami.

Možné hrozby ze strany muslimských extrémistů vedly některé větší společnosti v Anglii k tomu, že se obávali vyvěsit anglickou národní vlajku během mistrovství světa ve fotbalu. Ve Švédsku byl napaden a téměř zabit muž, protože se provinil tím, že měl na oblečení svou národní vlajku zatímco se Švédsko účastnilo mistrovství světa. Švédsko má na své vlajce podobný křesťanský kříž jako Anglie a očividně to nějaká „multikulturní mládež“ shledala jako neúnosnou provokaci. Mladého 24-letého muže porazilo auto ve městě Malmö. Podle policie měl na svém šatstvu národní symboly, což mohlo „vyvolat jisté emoce“.

Malmö, třetí největší město ve Švédsku, je předurčeno k tomu, že se stane prvním skandinávským velkoměstem s muslimskou většinou. Vlny krádeží potvrdily domněnku o „válce proti Švédům“. Toto je vysvětlení podávané mladými zloději s imigrantským pozadím na to, proč okrádají rodilé Švédy.: „Když jsme ve městě a loupíme, vedeme válku. Vedeme válku proti Švédům,“ říká. „Síla, která mě žene, spočívá v tom, že ke mně jednou Švédi vzhlednou, pokleknou přede mnou a budou mi líbat nohy.“

Preložila prispievateľka z Českej Republiky

2006

www.europskenarody.info